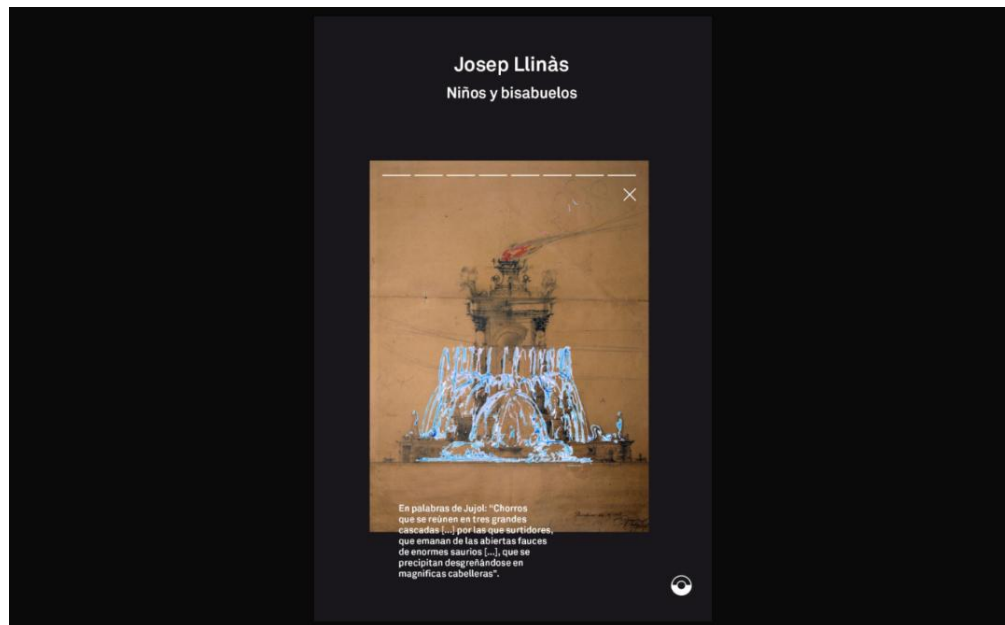

Presentació de llibre "Niños y bisabuelos"

Entidad**Organizadora :**

Centre Obert
d'Arquitectura,
Cooperativa Jordi
Capell

Sitio : Llibreria de la

Cooperativa
d'Arquitectes Jordi
Capell

Demarcación :

Barcelona

Fecha inicio :

Miercoles, 16 Marzo,

2022

Horario : a les 18.30
h

[Tornar](#)

El proper 16 de març a les 18.30 h tindrà lloc la presentació del llibre "Niños y bisabuelos", amb la participació de l'editor de la publicació, **Moisés Puente**, **Lluís Ortega**, i l'autor, **Josep Llinàs**.

Podràs seguir la presentació a **TVCapell**, a través de l'instagram: @lacapell_com. [Clica aquí](#) per seguir l'acte.

?*Entrada lliure fins a completar aforament.?????

En aquesta col·lecció d'assajos, l'arquitecte Josep Llinàs s'atreveix amb nous formats, com les històries d'Instagram, i no ret comptes a ningú més que alguns dels herois que apareixen a la narració. Sempre present, l'obra de Josep Maria Jujol, que abonyega, recargola i taca tot el que fa, una obra allunyada de qualsevol èpica calvinista del treball i que Llinàs emparenta amb la saviesa popular i, en última instància, amb el comportament d'un nen. Però, a més, apareixen altres personatges més enllà de Jujol: des d'Alejandro de la Sota fins a José Antonio Coderch, des de David Lynch fins a Peter Handke, des del seu net fins als seus pares, i d'aquí els seus besavis? I, mentrestant, sense perdre mai el somriure, dibuixa, retalla papers, fa maquetes i collages, i escriu històries per pur gaudi ?la seva condició de septuagenari l'ha alliberat de la feina com a càstig? per després revertir-les en el seu treball d'arquitecte.

Josep Llinàs és arquitecte per l'Escola d'Arquitectura de Barcelona (ETSAB-UPC). Ha estat professor a l'ETSAB i a la Universitat Ramon Llull de Barcelona, a més d'haber estat convidat a nombrosos cursos i tallers a Espanya i Europa. La seva obra ha estat recollida en nombroses publicacions, com un número monogràfic de la revista El Croquis (2005), i entre els seus llibres trobem la recopilació d'assajos *Saques de esquina* (2002), *Sospecha de estiércol* (2016) i *Copiar de lo que se ve* (2019).

Foros 2022 | Evolving technologies

School of Architecture UIC Barcelona
[Conferència](#)

<https://www.uic.es/ca/agenda/foros-2022-evolving-technologies>

Miercoles, 9 Marzo, 2022 - 19:00

Barcelona

Gratuit

Butlletí:

Arquitectura

**Celebramos el Día
de la Mujer con
una conferencia
de la arquitecta
Carme Pinós**

Imatge:

© Antonio Navarro Wijkmark

Entidad

Organizadora :
COAC

Sitio : Recinte
Modernista de Sant
Pau (c. Sant Antoni
Maria Claret, 167)

Demarcación : COAC

Fecha inicio :
Miércoles, 9 Marzo,
2022

Horario : 18 h

[Tornar](#)

Con motivo del Día de la Mujer, el COAC organiza una conferencia a cargo de la arquitecta Carme Pinós, que tendrá lugar el próximo 9 de marzo a las 18 h, en el Recinto Modernista de Sant Pau. El acto forma parte del ciclo "Las mujeres hacemos", coordinado por el Grupo Abierto de Mujeres Arquitectas del COAC, que en esta ocasión se centra en "Hacemos Premios".

Así, bajo el título "**Carme Pinós: Contexto y conceptos**", la reconocida arquitecta catalana explicará el proceso creativo del estudio a través del material expuesto en la Bienal Internacional de Arquitectura de Euskadi Mugak/, que finaliza el 28 de febrero.

La arquitecta, recientemente galardonada con el Premio Nacional de Arquitectura 2021, mostrará a través de diferentes obras su aproximación a la resolución de los proyectos, que parte siempre de una lectura cuidadosa del contexto -tanto a nivel físico como cultural- y de la comprensión de los requerimientos del proyecto, con la voluntad no solo de resolver su funcionalidad, sino también de crear vivencias más allá de éste.

Presentará el acto la decana del COAC, **Assumpció Puig**. Al finalizar la conferencia, la presidenta de la Demarcación de Barcelona, **Sandra Bestraten**, dará paso a una actividad de networking.

Inscripciones

Es necesaria la inscripción previa, ya que el aforo es limitado.

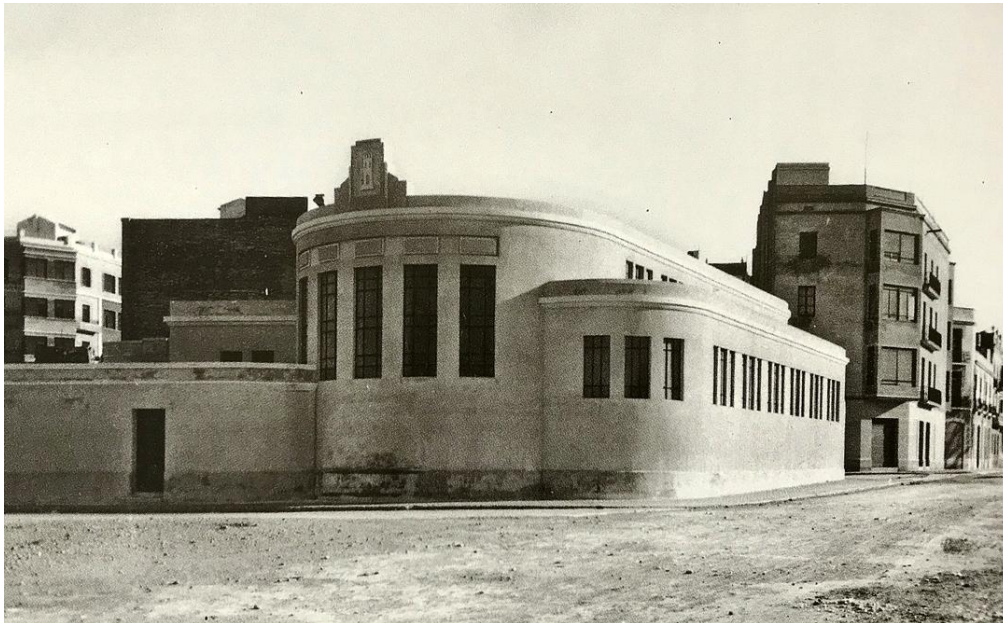
Trayectoria de Carme Pinós

Después de una etapa conjunta con Enric Miralles, con quien alcanzó reconocimiento internacional con proyectos como el Cementerio de Igualada, el año 1991 estableció su propio estudio de arquitectura. Es autora, entre otros, del conjunto de la Plaça de la Gardunya, la Escola Massana, el CaixaForum de Zaragoza o el Edificio de Departamentos de la Universidad de Económicas de Viena.

Pinós ha compaginado su actividad profesional con la docencia, siendo profesora invitada en

la École Nationale Supérieure d'Architecture Paris-Malaquais, la Harvard University Graduate School of Design, la École Polytechnique Fédérale de Lausanne o la Columbia University de Nueva York, entre otras.

Ha sido distinguida con numerosos reconocimientos, entre los que destaca la Creu de Sant Jordi (2015), el Premio Nacional de Arquitectura y Espacio Público (2008), el Primer Premio de la Bienal Española de Arquitectura y Urbanismo (2008) o el Premio de Arquitectura del CSCAE (1995). A nivel internacional ha sido reconocida por el American Institute of Architects y el Royal Institute of British Architects.

Arquitectura moderna a l'Ebre (1923-1956)

Imatge:

Autor desconegut © Archivo de Regiones Devastadas

Entidad

Organizadora :

Centre Obert
d'Arquitectura

Sitio : Casa Bau

Demarcación : Ebre

Fecha inicio :

Jueves, 10 Marzo,
2022

Horario : a les 19 h

Tarja digital:

Tornar

El proper 10 de març tindrà lloc la xerrada sobre arquitectura moderna a l'Ebre a càrrec de l'arquitecte **Antoni López Daufí**, emmarcada dins del cicle **Arquitectura de la II República, GATCPAC, postguerra i racionalisme (1923-1956)**, organitzat per la Fundació Trencadís amb la col·laboració del Centre Obert d'Arquitectura.

La Fundació Trencadís - Modernisme i Cultura (FTMiC), després d'haver organitzat dos cicles de conferències, «Els arquitectes modernistes del Camp de Tarragona» (2017-2018) i «Jujol i la seva petjada a les comarques del Camp de Tarragona» (2018-2019), ha decidit preparar un tercer cicle amb la recerca de l'arquitectura que va des dels anys 1920 fins a arribar pràcticament a la dècada del 1960, gairebé quaranta anys d'una arquitectura a hores d'ara prou desconeguda. Des d'aquí vull agrair la col·laboració dels arquitectes Joan Figuerola, Jordi Guerrero, Roger Guitart i Antoni López Daufí, que, davant la invitació de la FTMiC, es van endinsar en la recerca de les obres del seu territori. Després del Modernisme i del Noucentisme, amb obres arquitectòniques espectaculars, es va arribar a la crisi borsària del 1929 que va posar el fre a la prosperitat viscuda als inicis del segle XX. L'any 1931 es proclama la República, fet que dona un nou impuls a la vida social, amb ajuntaments més propers als ciutadans, amb preocupacions socials i per la qualitat de vida urbana.

La Segona República Espanyola fou un règim democràtic, proclamat el 14 d'abril de 1931 i que va durar fins a l'1 d'abril de 1939, data del final de la Guerra Civil, fet que dona pas a la dictadura franquista. Amb tres períodes: 1. Un primer bienni presidit per Manuel Azaña; 2. Un segon bienni (1933-1935), anomenant Bienni Negre, amb el Partit Republicà Radical d'Alejandro Lerroux, que rebia el suport de la CEDA i 3. Una tercera etapa d'esquerres coneguda amb el nom de Front Popular.

Durant la guerra es van succeir tres governs: el presidit pel republicà d'esquerres José Giral, de juliol a setembre del 1936; el següent govern, presidit pel socialista Francisco Largo Caballero i un tercer govern presidit pel també socialista Juan Negrín. L'arquitectura de la postguerra, que és estèticament desconeguda i en molts casos menystinguda, mereix una anàlisi i un reconeixement com a part integrant de la vida de les nostres ciutats. Tots sabem que la postguerra va ser un període molt difícil per a tota classe d'iniciatives i activitats. A Tarragona, per exemple, als anys quaranta els efectes de la postguerra van ser devastadors.

El Grup d'Arquitectes i Tècnics Catalans per al Progrés de l'Arquitectura Contemporània, GATCPAC, va ser un moviment existent a Catalunya els anys 1930 que pretenia modernitzar

el panorama en consonància arquitectònica amb els corrents avantguardistes europeus, especialment l'arquitectura racionalista. Entre els seus membres més destacats hi ha Josep Lluís Sert, Josep Torres Clavé, Joan Baptista Subirana, Sixte Illescas, Germán Rodríguez Arias i Ricardo Churruga. Al centre d'Europa ja existia el racionalisme desde d'inicis dels anys 1920 per arquitectes com Le Corbusier, Ludwig Mies van der Rohe i Walter Gropius. Era un estil que lligava funcionalitat i estètica.

El racionalisme va ser un estil arquitectònic que es va desenvolupar arreu del món entre 1925 i 1965, aproximadament. Era una arquitectura fonamentada en la raó, de línies senzilles i funcionals, basades en formes geomètriques simples i materials d'ordre industrial (acer, formigó, vidre), que renunciava a l'ornamentació excessiva i atorgava una gran importància al disseny, que era igualment senzill i funcional. Va tenir una estreta relació amb els avenços tecnològics i la producció industrial, que preconitzava Walter Gropius des de la fundació de la Bauhaus el 1919.

Al Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre, els arquitectes més destacats, que van aportar els seus projectes durant gairebé trenta anys, són: a Tarragona, Francesc Monravà Soler, Josep Maria Monravà López, Antoni Pujol Sevil, Salvador Ripoll Sahagún, Pau Monguió Segura i Joan Zaragoza Albi; a Reus, Antoni Sardà Moltó i Josep Simó Bofarull; a Tortosa Josep Maria Vaquer Urquizú, Pau Mongiό Segura i Agustí Bartlett Zaldívar; a Valls, Josep Maria Vives Castellet i Cèsar Martinell Brunet, i al Vendrell, Josep Maria Barenys Gambús, Ramon Puig Gairalt i Eugeni Campllonch Parés.

Josep Maria Buqueras Bach, president de la FTMiC

